

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

venire me iube et tu si Dne mi ei & dixit Cephas & respondit
וענא כאפא ואמר לה מרי אן אנתו הו פקוד לי אתא

Cephas & defecit veni illi dixit autē Iesus aquas super ad te
לוחך על מים! יושוע דין אמר לה תא ונחת כאפא

& cum Iesum ad ut veniret aquas sup & ambulavit naui e
מן אלפא והלך על מים דנאחא לות ישוע; וכר

voce sua & attollens demergi & cepit timuit q durus esset ventu vidisset
הוא רוחא דקשיא דחל ושרי למטבע וארים קלה

Domin' noster manu sua extēdit hora & eadē serua me Dne mi & dixit
ואמר מרי פרוקיני! וכר שעתה פשט אידרא מרן

dubitasti quare fide pūisse ei & dixit & apprehēdit eū
ואחדרה ואמר לה זעור הימנותא למנא אתפלגרת!

q erāt & venerūt ventus cessavit in nauim ascendissent & cum
וכר סלקו לאלפא שליית רוחא; ואתו הגון

Dei es filius verē & dixerunt eum adorauerūt in nauī
דבאלפא סגרו לה ואמרו שריראית ברה את דאלהא!

viri & agnouerunt eum Genesaret in terrā & venerūt & nauigauerūt
וררו ואתו לארעא דגנסר; ואשתודעוהי אנשא

ei & obtulerūt circumiacentes vios ad omnes & miserunt illius loci
דאתרא הו ושררו לכלהין קוריא דחרריהון וקרבו לה

ab eo & petebant afflictiūtur qui malē malē eos omnes
בלהון אילין דביש ביש עבידין! וכעין הו מנה

qui tetigerūt & ij vestimēti ipsius tantūm fimbriā vel ut tangerent
דנקרבון אפן לכנפא בלהוד דלבושר ואלין דקרבו

fanati sunt
אתאסיו!

15 Caput

קפלאון יה

Pentecosten post in sabbatho vnius

חדר בשבט דבתר פנטיקוסטי

Ierusalem q erat de & Scribz Pharisei Iesum ad accesserunt tunc

הידין קרבו לות ישוע פרישא וספרא דמן אורשלם

& inquirunt

ואמרין!

28 Respondens autem Pe-
trus dixit, Domine, si tu es,
iube me ad te venire super
aquas.

29 At ipse ait, Veni. Et de-
scendens Petrus de nauicula
ambulabat super aquam, ut
veniret ad Iesum.

30 Videns verò ventum
validum, timuit: & cum ce-
pisset mergi, clamauit, di-
cens, Domine, saluum me
fac.

31 Et continuò Iesus ex-
tendens manum, apprehen-
dit eum: & ait illi, Modice
fidei quare dubitasti?

32 Et cum ascendissent in
nauiculam, cessauit ventus.

33 Qui autem in nauicula
erant, venerunt, & adoraue-
runt eum, dicentes, Verè fi-
lius Dei es.

34 Et cum transfretassent,
venerunt in terram Gene-
saret.

35 Et cum cognouissent eū
viri loci illius, miserunt in
vniuersam regionem illam,
& obtulerunt ei omnes ma-
lè habentes.

36 Et rogabant eum ut vel
fimbriam vestimenti eius ta-
ngerent. Et quicumque teti-
gerunt, salui facti sunt.

CAP. XV.

1 Tunc accesserunt ad
eum ab Ierusalem Scribz
& Pharisei, dicentes.

28 ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, ἐλάβεσόν με παρὰ τοῦ ὕδατος. 29 ὁ δὲ
εἶπεν, ἔλαθι. Ἐκασταὶ αὐτῷ τῷ πλοῦ τοῦ Πέτρος, παρῆλθοντο ὅτι αὐτῷ ὕδατος, ἐλάτῃ παρὰ τοῦ Ἰησοῦ.

30 βλέπων δὲ τὸ πῶς αὐτὸν ἵσχυρον, ἐφοβήθη. Ἐκείνη ὥρα κατέβητο ἐκ τῆς ναυκλίας, ἐπιβήσας ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἵσχυρον ἦν αὐτῷ.

31 καὶ διότι οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁκατῆνας τῶν χειρῶν, ἐπιλάσασθαι αὐτῷ, ἔλεγε αὐτῷ, ὀλίγη πίστις, τί ἐδουλεύεις.

32 καὶ ἱμῶσά τιν αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπησεν ὁ αἰὶμας. 33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοῖῳ, ἐλάτῃ τῆς παρῆλθοντο αὐτῷ.

34 καὶ διέφρασαν αὐτῷ ἡλθον εἰς τὴν γῆν Γενεσαρετ. 35 καὶ ὁπποῦτος αὐτῷ οἱ ἀσθενεῖς τῶ πῶπου ὁκατῆν, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην. Ἐκαστὸν εἰκαὶ αὐτῷ

παύσας τῆς κακῆς ἐρχομένης. 36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα καὶ μίσησιν ἀψύχαις τῶ κρασσίδου τῶ ἵματιν

αὐτῷ, ἵνα ὅσοι ἢ ψαύον διέσωθησαν.

Κεφ. ιε.

1 Τὴν πεντηκστήτην μετὰ τῆς ἑβδομήτης ἡμέρας ἰδὲ τῶν ἀρχιερέων ἠλθόντων

8 17

egrum autem cæcus eorum duces sunt cæci eos omitite
 שבוקו להון סמיא אנון נגודא דסמיא כמיא דין לסמיא
 Petrus Simon & respondit eadunt in foueam ambo ducæ si
 אן נדבר תרהוון בגומצא נפלוין: וענא שמעון כאפא
 dixit verò ipse hanc parabofam nobis ediffere Dnè mi illi & ait
 ואמר לה מרי פשק לן מתלא הנא: הו דין אמר
 estis intelligentes non vos etiã nunc vsq; eis
 להון ערמא להשא אף אנתון לא מסתכלין אנתון:
 abit in ventrem in os quod intrat id estis scientes non
 לא ידעין אנתון דמדס דעאל לפומא לכרסא הו אול
 ore quod de autem id foras eicitur per expulsionem & inde
 ומן תמן בדכיתא משתרא לבר: מרס דין דמן פומא
 hominis filium ipsum inquinat & illud manat corde a peedit
 נפק מן לבנא נפק והויו מסיב לה לבר נשא:
 homicidia adulterium malè cogitationes exeunt enim ipso corde de
 מן לבא הו גיר נפקין מחשבתא בישתא גורא קטלא
 blasphemia falsum testimonium furta scortatio
 גיותא ננכותא סהרות שוקרא גורפא:
 nõ cũ comederit autè quis si hominis filiũ q̄ cõtaminant sunt hæc
 הלון אנין דמסיבין לבר נשא אן אנש דין נלעס כד לא
 contaminatur non manus eius lotæ sunt
 משנין אידוהי לנא מסתיב:
 Ieiunij quartæ in sabbatho vnius ad vesperam
 דרמשה דהר בשבא דארבעא דיגומא
 & Sidonis Tyri in fines & venit Iesus inde & egressus
 ונפק מן תמן ישוע ואתא לתחומא דצור ודיצורן:
 clamaret cum egressa est illis finibus à Chananea mulier & ecce
 והא אנתתא כנעניתא מן תחומא הנון נפקת כד קעיא
 malè filia mea Dauid filii Dnè mi super me miserere & diceret
 ואמרה אתרחם עלי מרי ברה דדויד ברתי בישארת
 & accesserūt verbum respondit ei non verò ipse dzemonio à vexatur
 מתברא מן שארא: הו דין לא פנידה פתגמא וקרבו
 post nos ga clamat dimitte eã & dixerūt ab eo petierūt discipuli eius
 תלמידוהי בעו מנה ואמרוין שררה דקעיא בתרן:

14 Sinite illos : cæci sunt, duces cæcorum . cæcus autem si cæco ducatum præster , ambo in foueam cadent .
 15 Respondens autem Petrus dixit ei , Ediffere nobis parabolam istam .
 16 At ille dixit , Adhuc & vos sine intellectu estis ?
 17 Non intelligitis quia omne quod in os intrat , in ventrem vadit , & in secesum emittitur ?
 18 Quæ autem procedunt de ore , de corde exeunt , & ea coinquinant hominem .
 19 De corde enim exeunt cogitationes malæ , homicidia , adulteria fornicationes , furta , falsa testimonia , blasphemiz .
 20 Hæc sunt quæ coinquinant hominem . Non lotis autem manibus manducare , non coinquinat hominem .
 21 Et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri & Sidonis .
 22 Et ecce mulier Chananea à finibus illis egressa clamauit dicens ei , Miserere mei Domine , fili Dauid , filia mea malè à dzemonio vexatur .
 23 Qui non respondi ei verbum . Et accedentes discipuli eius , rogabant eum , dicentes , Dimitte eam , quia clamat post nos .

14 ἀφετε αυτους: ος κητοι εστιν τυφλωι τυφλωι. τυφλωι δε τι φλωι εαν οδνηη, αμφω τρωι ες βοθυνοι εμπεσωσινται.
 15 απκριθις δε ο τειτης ος εστιν αυτου, φρασον ημωι τιω σωζαθηλω του τλω. 16 ο δε ιησους εειπε, και υμωι ε υμωι ετοι εστειν. 17 απω νοειτε οτι αυτ η ειαπρω ο εδρωι ες η σωμα, ες τλω κοιτων γαρ ει, ε ες α φεδρωια οκλαμαται. 18 τα δε οκτωρθυθωρα οκ ην σωματω, οκ ηνσ και ρθιας εζερζεται, και κεινα κοισοι ην αφρωτοι. 19 οκ δε ηνσ και ρθιας εζερζεται η γλωσσισμοι πτωροι, φθισοι, μοιχευαι, πορνειαι, κλοπαι, ψευδομωρτωλαι, βλασφημιαι. 20 σωπα δεη τα κοιτουα ην αφρωτοι. η δε αυητοις γαρσι φαρζιη, η κοισοι ην αφρωτοι. 21 και ελεθων οικειηη ο ιησους, αι εζωρησιν ες τα μερη τυρου ε σιδωνεισ. 22 και ιδου γυνη ησ Χαναανια απο ηθι οβελωι οκειηωι ελεθωσασα, οκ εραζωσιν αυτω λερωσασα, ελεθισον μη κωεε, ηε Δαυιδ, η θυγατηρ μου ακωεε δαμωοιζετα. 23 ο δε εν απκριθη αυτη η λογη. ε απρωστωσιν οι μαθηται αυτη, ηρωστω αυτη, λεγεις ηε, απρωστωσιν αυτω, η ακραζωσιν οπωθει ημωι.
 g ij

discipuli eius ei dicunt in via fatigati deficiant ne
 דלמא נעופון באורחה: ³³ אמרין ליה תלמידוהי
 vniuersam hanc turbam vt saturemus panes in deserto nobis essent vndenam
 אוימנא אית לן בחורבא לחמא דנסכע כנשא הנא בלה:
 septem ei dicunt vobis sunt panes quot Iesus illis dixit
 אמר להון ישוע כמא לחמין אית לבון אמרין לה שבעא ³⁴
 sup vt discumberent turbis & praecepit minutos pisces & paucos
 וקליל גונא דקרקא: ³⁵ ופקד לכנשא דנסתמכון על
 & gratias egit & pisces panes septem illos & accepit terram
 ארעא: ³⁶ ושקל להגון שבעא לחמין ולגונא ושבת
 turbis dederit & discipuli discipulis suis & dedit & fregit
 וקצצא ויהב לתלמידוהי ותלמידא ויהבו לכנשא:
 plenas fragmentorum reliquias & tulerunt & saturati sunt omnes & comederunt
 ואכלו כלהון וסבעו ושקלו תורתא דקצצא מלא ³⁷
 quatuor fuerunt q comederunt verò illi sportas septem
 שבעא אספרדין: ³⁸ הגון דין דאכלו הון הו ארבעא
 turbas dimississet & cum & pueros mulieres prater virorum millia
 אלפין גברא כטר מן נשא וטליא: ³⁹ וכד שרא כנשא
 Magedan in fines & veait in nauim ascendit
 סלק לאלפא ואתא לתחומא דמגדו:
 16 Caput
 קפלאון יו

ne deficiant in via.
 33 Et dicunt ei discipuli, Vnde ergo nobis in deserto panes tan'tos, vt saturemus turbam tantam?
 34 Et ait illis Iesus, Quot panes habetis? At illi dixerunt, Septem, & paucos pisciculos.
 35 Et praecepit turbæ vt discumberent super terram.
 36 Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo.
 37 Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas.
 38 Erant autem qui manducauerunt, quatuor millia hominum, extra paruulos & mulieres.
 39 Et dimissa turba, ascendit in nauiculam: & venit in fines Magedan.

CAP. XVI.

signu ab eo & petebant eum tentantes & Sadducei Pharisei & accesserunt
 וקרבו פרישא ודוקיא מנסון לה ושאלון לה אתא
 eum illis & ait respondit verò ipse eis vt ostenderet celo de
 מן שמיא דנחוא אגון: ² הו דין עננא ואמר להון מא
 eelum enim rubet erit serenum vos dicitis vespere fuerit
 דהוא דמשא אמרין אנתון צחוא הו סמקת גיר שמיא:
 eelum enim rubet erit tempestas hodie vos dicitis & mane
 ובצפרא אמרין אנתון יומנא סתוא הו סמקת גיר שמיא
 vt diiudicatis vos nostis cæli faciem vultus acceptores triste
 כמיראית נסכי כאפא פרצופא דשמיא ידעין אנתון דתבכון
 vt discernatis vos nostis non huius temporis signa
 אתותא דוכננא הנא לא ידעין אנתון דתפרשון:

1 ET accesserunt ad eum Pharisei & Sadducei tentantes: & rogauerunt eum vt signum de celo ostenderet eis.
 2 At ille respondens, ait illis, Facto vespere dicitis, Serenum erit: rubicundum est enim cælum.
 3 Et manè, Hodie tempestas: rutilat enim triste cælum, Faciem ergo cæli diiudicare nostis: signa autem temporum non potestis?

μνησθη ὁ ἀκούσων ὅτι ἐστὶν ὁ θεὸς. 33 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι πσοῦμεν, ὅτε χορτάσῃ ὄχλος τοσούτος; 34 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ποσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον, ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. 35 καὶ ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ἀσπασθῆναι ὅτι ἦν πολὺ. 36 καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύδια, ἀβραβησεν ἑκάστος, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. 37 καὶ ἔφαρξεν πάντες καὶ ἔχορτασθησαν, καὶ ἔφαρξεν τὸ ἀπολείπειν ὅτι κλάσματα, ἑπτὰ σαρκεῖδας πλήρεις. 38 οἱ δὲ ἐβλοήθησαν, ὅτις τὸ βρακχιόλιον ἀπέριε, καὶ ἐγένετο ἡ περὶ αὐτοῦ. 39 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀβῆκε εἰς τὴν πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. 16.

1 Καὶ προσεβόησαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πιεσάζοντες, ἐπαρωτύσαν αὐτοῦ σημεῖον ὅτι τῷ ἔρειπεν Ἰησοῦς αὐτοῖς. 2 ὁ δὲ ἀποκρίθεις εἶπεν αὐτοῖς, ὅψιας ἔχετε; οὐδὲν ἀποκρίθεις, εἶπεν, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. 3 καὶ προσεβόησαν ὅτις ἔφαρξεν τὸ ἀπολείπειν ὅτι κλάσματα, ἑπτὰ σαρκεῖδας πλήρεις. 38 οἱ δὲ ἐβλοήθησαν ὅτις τὸ βρακχιόλιον ἀπέριε ὅτι σημεῖον ἦν περὶ αὐτοῦ.